

Leipzig-Wahrenin evankelis-luterilainen kirkko Gnadenkirche

(vihkiäisissä annettu ensimmäinen nimi ei ole tiedossa, nykyinen on ollut käytössä vuodesta 1935 alkaen)

Historia: Wahren sijaitsee maantien varrella, joka saa alkunsa Merseburgista tai Hallesta ja haarautuu Tauchan ja Leipzigin suuntaan. 10. vuosisadalla perustettiin sinne, tuolloiselle sorbien alueelle, nykyisen kirkkomäen maille saksalaisten vartiopaikka. Se mainittiin ensimmäisen kerran kuningas Henrik II:n vuoden 1004 helmikuussa **Warimissa** antamassa asiakirjassa (Leipzig mainittiin vasta vuonna 1015).

Saksalaisasutus laajeni ja alueelle perustettiin noin vuonna 1100 aateliskartano, johon rakennettiin myös maalaiskirkko. Alkuperäisen puurakennuksen paikalle pystytettiin ennen vuotta 1200 kivikirkko. Sen muuri on nytkin säilynyt pääasiassa alttaritilan ja kirkon laivan seinissä. (Viimeisen kunnostuksen yhteydessä vuonna 1992 löydettiin ja avattiin kaksi hyvin säilynyttä pyöreää ikkunaa). 15. vuosisadan toisella puoliskolla alkoi perusteellinen uudelleenrakentaminen. Sen tulokset – silmiinpistävä torni, kirkon laivan laajennettu suippokaarinen ikkuna sekä suurempi kuorotila (idänpuoleisessa ikkunassa on säilynyt vanhoja koristetiiliä) – kuuluvat nykypäivänäkin Wahrenin kirkon ainutlaatuisen ulkonäköön.

Vuonna 1544 alkanut ja vuonna 1562 päättynyt kirkon reformaatio ei aiheuttanut rakennukseen kovin paljon muutoksia. Vuosina 1629 – 1630 rakennettiin uusi kirkon laiva oppilaita varten (paikka kanttorille ja oppilaskuorolle). Sen koristeena on ulkona maneristinen porraspääty. Von Stammerien ritarikartanon omistajaperhe muutti sen ylhäisten aitioksi, kun kirkon länsipäätyyn asennettiin vuonna 1697 urut. Sieltä kanttori johti kirkkomusiikkia. Barokkikaudella korotettiin myös aitiota toisen kerroksen verran ja vuonna 1736 lisättiin myöhäisgoottilainen, vuonna 1497 valmistunut siipialttari, jonka takaseinää koristivat kehyksinä puuveistokset.

Vuonna 1844 siipialttari poistettiin ja sen paikalle sijoitettiin saarnastuoli, joka oli siihen asti ollut kirkon laivan kaakkoisnurkassa. Silloisten uudistusten tuloksena oli paremmin valaistu ja ystävällisempi tila, jonka ilme on suurin piirtein säilynyt nykypäivään asti.

Vuosina 1901 – 1903 suoritetujen uudistustöiden yhteydessä säilytettiin tunnetun taidehistorioitsijan Cornelius Gurlittin (1850 – 1938) kriittisen suhtautumisen ansiosta suuri osa keskiaikaisesta rakennustyylistä, mutta samalla teki arkkitehti Fritz Drechsler (1861 – 1922) tavoitteellisia uudistuksia, joihin vaikutti silloinen Leipzigin jugend-tyyli. Samana aikana rakennettiin myös tornin sivusisäänkäynnit ja entiseen ritarikartanon aitiioon vievät portaat. Eteläpuolinen laajennus, vanha kappeli valmistui puolestaan vuonna 1668,

Sisustus (yli 800 vuotta)

Romaaninen tyyli: kastemalja, aiemmin punainen, ennen v 1200; käsityö, nyt käytössä pääsiäiskynttilän alustana.

Goottilaistyyli: vuonna 1497 rakennetun siipialttarin jäännökset (12 apostolia) ja osittain sen alaosa, predella (siipialttarin alaosa, kahdella joulukuvalla); tornin kellari, nykyään kastekappeli, kahdella kapealla suippokaarisella ikkunalla; keskimmäisen kuorotilan ulkoviimeistely.

Renessanssityyli: Georg Blanckin (†1579) ja Magdalena Blanckin, s. von Einsiedelin (†1597) hautakivet; saarnatuoli, merkittäviä puunveistoksia ja intarsiatöitä noin v 1600, vuoden 1844 uudistusten seurauksena säilyneet vain osittain.

Barokki: pastori maisteri Caspar Nicolain (†1707) hautakivi; alttarin takaseinä vuodesta 1736.

Jugend-tyyli: 2 raudasta taottua ehtoollispöydän säleikköä (alttarin sivulla), lukupulpetti ja puinen kastemalja (kaikki valmistettu Fritz Drechslerin luonnosten perusteella vuonna 1903).